

ZPĚVNÍK

Tábor Křeč 2011

Majitelka:

V pořádku (Neřež)

C G Ami E
1. Za kopci, lesy a řekami, před lety své ano řekla mi
F C G C
princezna krásná jak z reklamy, teď jsem pod čepcem
Po svatbě skončila pohádka, sklopil jsem zpětná zrcátka
princezna povila robátka a já se stal pitomcem

2. U srdce podivný bodání, ode dne, co jsme oddáni
nemám už výhodu podání, dřavý kapsy, nic víc
Prateta, tchyně a zet'áček, střepy pro štěstí a smetáček
život je věc plná zataček, tak zpívám z plných plic:

R: Že prý pod čepcem je zaslíbená zem
tam podlahu mají z papíru a tou jsem propad' sem
V krajích pod čepcem je zaslíbená zem
hledáme lásku na míru a nikdy nenajdem

3. Zasel jsem ředkvičku do řádku, manželka řekla, v pořádku
takhle tu žijeme od pátku, sedumkrát za týden
Našel jsem v lese pět masáků, manželka řekla: Prasáku
červi nám lezou z mrazáku, letěl jsem za nima ven

R.

4. Na krk si navlíknou oprátku, manželka řekne, v pořádku
život si nepustíš pozpátku, neřekneš ani švec
Až budu tuhej v penále, manželka řekne, Zdenále
projel jsi poslední finále, konečně spadla klec

R.

Čert ví proč (Zuzana Navarová)

1. Kdo snídá špek a tlustě si ho krájí,
kdo pořád slídí a nic nechce najít,
kdo usne jenom když má v dlani minci,
kdo z hlavy má jen stojan na čepici,
přitom v nebi chtěl by housle hrát,
ten bude v pekle bubnovat.
2. Kdo vždycky pro nic za nic ztropí povyk,
kdo pořád mluví a nic nevysloví,
kdo za dvě zlatky vyměnil by duši,
kdo hlavu má jen na nošení uší
a přitom v nebi chtěl by housle hrát,
ten bude v pekle bubnovat.
- R: Nekrmte čerty, co se krčí v křoví,
stejně vám nikdy, nikdy neodpoví,
proč svět je jako kolotoč,
a jenom řeknou, čert ví proč.
3. Kdo ze všech dveří poníženě couvá,
kdo kozí nohu pod peřinu schoval,
kdo v hlavě nemá a má pořád v gatich,
kdo se ti směje, když jsi srdce ztratil,
a přitom v nebi chtěl by housle hrát
ten bude v pekle bubnovat.

R:

Krajina posedlá tmou

1. Krajina posedlá tmou, krajina posedlá tmou,
vzpomínky do sedla zvou, vzpomínky do sedla zvou,
nutí mě vrátit se tam, nutí mě vrátit se tam,
kde budu navěky sám, kde budu navěky sám,
kde místo úsměvů tvých čeká jen řada snů zlých,
namísto lásky nás dvou, namísto lásky nás dvou,
krajina posedlá tmou, krajina posedlá tmou.
2. Když západ v očích ti plál, když západ v očích ti plál,
s tebou jsem naposled stál, s tebou jsem naposled stál,
i když jsi čekala víc, i když jsi čekala víc,
přijel jsem tenkrát ti říct, přijel jsem tenkrát ti říct,
že mám tě na každý pád jedinou na světě rád,
a pak jsem zase jel dál, a pak jsem zase jel dál,
když západ v očích ti plál, když západ v očích ti plál.
3. Proč jsem se vracel tak rád, proč jsem se vracel tak rád,
proč jsem měl touhu se smát, proč jsem měl touhu se smát,
když cestou řekli mi: Joe, když cestou řekli mi: Joe,
ta nikdy nebude tvou, ta nikdy nebude tvou,
že láska zmizí jak dým, to dneska proklatě vím,
jedno však musím se ptát, jedno však musím se ptát,
proč jsem se vracel tak rád, proč jsem se vracel tak rád?

Budem si spolu žít

- Hmi C#7 F # Hmi
1. Kdybych ti moh dát, to co by sis přála
spoutal bych tě snad, jak vlněná šála
mohl bych pak hrát v dosahu tvý šíje
mohl bych i spát, bdění milejší je
 2. Kdybych si moh vzít všechno po čem prahnu,
zkoušel bych pak jít tam, kam nedosáhnu
po liáně z černých vlasů spustil bych se k tobě
kdyby měly ruce možnost hlasu, křičely by obě
 3. Co ti můžu dát, jenom bílou křídou,
namaluješ nulu tisíckrát, namaluješ bídu
tisíckrát vůbec nic, tisíckrát bílej kroužek
tisíckrát zápal plic, žízaly a louže
 4. Budem si spolu žít na ulici krásně
chce se to jen trochu otužit, zahřejou nás básně
budem si spolu žít zaručeně na dně
chce se to jen trochu připravit, budeme žít v bahně

Tři bratři (Spirituál kvintet)

Ami

1. Tři bratři žili kdys v zemi skotské,
D Ami E
v domě zchudlém jim souzeno žít,
Ami
ti kostkama metali, kdo z nich má jíti,
D Ami Emi
kdo z nich má jít,
F C G Ami
kdo z nich má na moři pirátem být.

2. Los padl a Henry už opouští dům,
ač je nejmladší z nich, vybrán byl,
by koráby přepadal, na moři žil,
na moři žil,
své bratry z nouze tak vysvobodil.

3. Po dobu tak dlouhou, jak v zimě je noc,
a tak krátkou, jak zimní je den,
už plaví se Henry, když před sebou objeví
lod', pyšnou lod':
Napněte plachty a kanóny ven!

3. Čím kratší byl boj, tím byl bohatší lup,
z vln už ční jenom zvrácený kýl,
teď Henry je boháč, když boháče oloupil,
lod' potopil,
své bratry z nouze tak vysvobodil.

Čtyři bytelný kola

- C G Ami F G
1. Čtyři bytelný kola má náš proklatej vůz,
C Ami F G F G
tak ještě pár dlouhejch mil zbejvá nám,
F G C F CFC
tam je cíl a tak zpívej o Santa Cruz.
F C G
Polykej whisky a zvířenej prach, nesmí nás
C (C7) F
porazit strach, až přejedem támhleten
C G C
písečnej pás, tak nemusíš se už rudochů bát.

*Rec: Georgi, Georgi, já jsem celá roztrěsená!
Mlč, ženo, a zalez dál do vozu!*

2. Jen tři bytelný kola ...

*Rec: Tatínku, tatínku, už mám plný nočníček!
Proboba, synku, vždyl' to není nočníček
ale soudek s prachem!*

3. Jen dvě bytelný kola ...

*Rec: Synu, synu, vždyl' jedeme jak s hnojem!
Jó, koho jsem si naložil, toho taky vezu.*

4. Jen jedno jediný kolo ...

*Rec: Georgi, Georgi, já se strašně bojím indiánů!
Mlč, ženo, a zatáhni za sebou plachtu!*

5. Už ani jediný kolo nemá náš proklatej vůz ...

Rec: Indiáni!!!

Rána v trávě

Ami G Ami G
R: Každý ráno boty zouval, orosil si nohy v trávě,
Ami G Ami Emi Ami
že se lidi mají rádi, doufal, a procitli právě.
Ami G Ami G
Každý ráno dlouze zíval, utřel čelo do rukávu,
Ami G Ami Emi Ami
a při chůzi tělem sem-tam kýval, před sebou sta sáhů.

C G F C
1. Poznal Moravěnkou krásnou
Ami G C
a vínečko ze zlata,
G F C
v Čechách slávu muzikantů
Ami Emi Ami
umazanou od bláta.

R:

2. Toužil najít studánečku
a do ní se podívat,
by mu řekla: proč, holečku,
musíš světem chodívat.

3. Studánečka promluvila:
to ses' musel nachodit,
abych já ti pravdu řekla,
měl ses' jindy narodit.

R:

Dva roky prázdnin

Ami G Ami
1. Vzhůru na palubu, dálky volají,
Ami G Ami
vítr už příhodný vane nám,
Ami G Ami
Tajemné příběhy nás teď čekají,
Ami G Ami
tvým domovem bude oceán.
F Ami C
V ráhnoví plachty vítr nadouvá,
F C (E)
žene loď v širou dál,
Dmi Ami
kolébá boky plachetnice,
Dmi E7
jak by si s ní jenom hrál.

Posádku ani škuner neleká
bouře ni uragán,
přítomnost země ohlásí nám
příletem kormorán.

2. Náš ostrov vzdálený z vln se vynoří,
z příboje snů našich pustý kraj.
Zátoku písčitou úsvit odhalí,
háj palem, útesy bílých skal.
Příd' krájí vlny i tvůj čas,
srdce tvé tluče rázně,
nástrahy moře, nebezpečí
s přáteli zvládneš vždy snáz.

V přátelství najdeš pevnou hráz,
zbaví tě smutku, bázně,
zítra, až naše cesta skončí,
staneš se jedním z nás.

Řekněte mamce

1. ^DŘekněte mamce prokrista,
^Aat' mi večeri nechystá,
^D
^Gvečeri ani snídani,
^A
^Gže já jsem zbitý, spoutaný. ^{D (A D)}
2. Řekněte mamce prokrista,
at' mi pár košil přichystá,
tu první tenkou, kmentovou,
tu druhou lněnou, bělavou.
3. V té první budu seděti,
v té druhé budu viseti,
nevěšte vy mě na duby,
tam by mě snědli holubi.
4. Nechte mě viset na jedli,
kam chodí milá ke studni,
až bude milá vodu brát,
krkavce může odehnat.

Já vrátím se zpátky

E6 F#mi H9

Povídá se povídá

E6 C#mi F# H7

že každá hůl dva konce má

E E7/G# A Bdim

na jedný je dálka cesty

H7 E6

a na druhý jsem já

G#mi D#7

Jdu silnicí krađu třešně

G#mi D#7 G#mi C#dim G#mi F#+

pojídám svůj krajíc

H7 F# F#/G# F#/A F#/B

Z brázdy vyběh' směšný zajíc

H H9

no a já se vracím domů...

E G#7 A Bdim E

Já vrátím se zpátky do své Virginie

E/D# E/D C#7 F# H7

Svět je mdlý meloun a zraje pro cizí

E G#7 A Bdim E

Tam na plantážích se kouzelně žije

E/D# E/D C#7 F# H7 E

Slunce je velký a nikdy nemizí

F#mi H7 Emaj
Za starou fordkou já rád hodím si karty
C#mi C#mimaj C#mi7 F# H7
Když starý otrokář šel sypat kuřatům
E G#7 A Bdim E
Vrátím se zpátky a vrátím se brzy
E/D# E/D C#7 F# H7 E
Mám malý boty a všechno mě mrzí

Za starou fordkou já rád hodím si karty
Když starý otrokář šel sypat kuřatům
Vrátím se zpátky a už jsem to vyčít'
/:že i réva v kopcích mi ukazuje jih:/

Sedm žlutejch kamínků

G C D G
1. Sedíš tu a posloucháš jak řeka hučí tmou,
C D G
mluvit stříbro, mlčet zlato, tak mlčím s tebou.

G C D G
R: Sedm žlutejch kamínků mám na dlani,
C D G
sedm žlutejch kamínků - sedm svítání.

2. Divíš se co to znamená těch sedm kamenů,
já ti na to odpovím, sedm dlouhejch dnů.

R: Sedm žlutejch kamínků...

3. Až odejdeš mi do dále, co pakmi zůstane,
každý den jeden kamínek mi v řece utone.

R: Sedm žlutejch kamínků...

4. Až konečně den poslední za hory zapadne,
u řeky se sedmi kameny si ruce podáme.

R: Sedm žlutejch kamínků...

